

XIV. Нѣщо по лихварский въпросъ.

Тукъ, както и на всѣкѫдѣ, лихваджийтѣ сѫ ограбили и грабятъ немилостиво имота на бѣдний земледѣлецъ. Тукашното окрѫже не отстѫпва ни най-малко въ това отношеніе, прѣдъ другитѣ окрѫжии, макаръ и да нѣма евреи, които сѫ единственитѣ лихваджии по край морскитѣ и др. търговски градове и станциитѣ на желѣзниците. Макаръ вече да има, както въ Ловечъ, така и въ околността нѣколко спестителни дружества, които даватъ съ много износна лихва пари, нѣ бѣдните селяни хванѣти веднажъ отъ лихваджийтѣ можатъ да се оттѣрватъ отъ тѣхнитѣ тефтери.

Срѣдната лихва, която земать тукашнитѣ лихваджии е отъ 30—40%, нѣ до като дойде харманъ, тя надминава и майката, понеже записа ще се промѣни нѣколко пъти и все ще му се прибави и лихва. Дойде ли харманъ, най-напредъ взема лихваджията, подиръ него бакалина и ако остане нѣщо, то е за ступаница; първите двама не съяли, не жънали, а най-много взематъ!

Много села изъ повѣренний ми районъ сѫ станали жъртва на лихварство и жителитѣ имъ сѫ се принудили да станютъ надничари съ по 1 левъ дневна плата, да искаратъ само прѣхраната си.

При запитванието ми нѣкои селяни, отъ кога именно сѫ се випели въ това, расправили сѫ ми слѣдующето: слѣдъ избрѣванието и възврѣщанието обратно на турцитѣ, тѣзи послѣднитѣ почнали да роспродаватъ имотитѣ си, селяните въсползували отъ случая, да си купятъ ефтини имоти, отишли при лихваджийтѣ за пари, които имъ дали на драго сърдце съ по 40% лихва; бѣдний селянинъ съ голѣма радость приема паритѣ, безъ да мисли, че тѣзи имоти ще му станутъ тройнопѣскни. Не се минава дѣлго врѣме, истича срока на записа отива той при лихваджията да си плаща, нѣ какво? Вѣсто съ гроша тѣ сѫ 150, нѣма какво да се прави, казва той; ще се плати лихвата имъ, а майката нека стои; на втората година станали 300—350 и т. н.—той всѣка година плаща лихва, а майката става все по-голѣма, до като най-подиръ стане невѣзможно исплащанието имъ и дойде сѫдебния приставъ да продава, гдѣ каквото намѣри, та тогава освѣнъ гдѣто е плащалъ толкова години лихвитѣ, нѣ му продаватъ и купенитѣ имоти, добитъка, па и кѫщата най-подиръ, която той